

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1509/2025
22.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела **недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и Дарка Милосављевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.бр.78/24 од 25.04.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 591/25 од 08.10.2025.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, једногласно је донео:**

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и Дарка Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.бр.78/24 од 25.04.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 591/25 од 08.10.2025.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.бр.78/24 од 25.04.2025.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 591/25 од 08.10.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К.бр.78/24 од 25.04.2025.године окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили кривично дело **недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3.у вези става 2. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по две године, у коју казну је окривљеном ББ урачунато време проведено у притвору од 26.02.2024.године до 06.06.2024.године, а окривљеном АА време проведено на задржавању од 26.02.2024.године до 28.02.2024.године.**

На основу члана 350. став 5. у вези става 3. и члана 87. Кривичног законика, према окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета, па је од оптуженог ББ одузето теретно возило марке „Opel“ тип „Vivaro“ регистарске ознаке ..., броја шасије ..., власништво Рента-а-кар агенције “Петар Пан Семлин” ДОО из Земуна, са саобраћајном дозволом и кључем за стартовање возила, а од оптуженог АА путничко возило марке “VOLKSVAGEN VW“ тип „Passat“ регистарске ознаке ... – броја шасије ..., власништво ВВ из ..., са саобраћајном дозволом и кључем за стартовање возила, који предмети ће се по правноснажности ове пресуде доставити Дирекцији за управљање одузетом имовином на даље располагање.

На основу члана 151. ЗКП оптуженом ББ се по правноснажности пресуде враћа новац у износу од 4.790,00 динара и у износу од 250 еура, у апосенима и серијских бројева као у потврди о привремено одузетим предметима ПУ у Шапцу број 11683/2024 од 27.02.2024.године. Обавезани су оптужени да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Шапцу плате трошкове кривичног поступка, и то оптужени ББ у износу од 308.267,00 динара, а оптужени АА у износу од 289.187,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 591/25 од 08.10.2025.године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића и потврђена пресуда Вишег суда у Шапцу К.бр.78/24 од 25.04.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

-браниоци окривљеног АА, адвокати Андрија Марковић и Дарко Милосављевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 33. став 2. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Златан Куртовић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) и 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. КЗ и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и Дарка Милосављевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, доставио Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и Дарка Милосављевића је неоснован.

Браниоци окривљеног истичу да се побијене пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика кривичном поступку не могу заснивати и то на записнику о вештачењу мобилних телефона полицијске управе Нови Сад, одсек за оперативну форензику број 165-24 од 26.03.2024.године. Свој став браниоци образлажу тиме да је вештачење мобилних телефона извршено без наредбе суда а да се утврђивање садржаја мобилног телефона не може обавити на основу наредбе јавног тужиоца за вештачење, већ искључиво на основу судске наредбе за претресање уређаја за аутоматску обраду података у складу са одредбом члана 152. став 3. ЗКП. Притом, наредба за вештачење мобилних телефона је дата дана 06.03.2024 .године, дакле пре него што је извршен претрес мобилних телефона састављањем записника о претресању опреме на којој се чувају електронски записи дана 12.03.2024.године. По оцени браниоца, наведено чини овај доказ незаконитим идентично као и у ситуацији да суд није наредио претресање опреме на којој се чувају електронски записи. У прилог наведеном браниоци окривљеног указују на пресуду Врховног касационог суда Кзз 1102/21 од 10.11.2021.године, у којој се наводи специфичност претресања уређаја за аутоматску обраду података опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, јесте у томе да се може предузети само на основу наредбе суда.

Из списка предмета произилази да је Виши суд у Шапцу дана 06.03.2024. године донео наредбу Кпп.пов.68/24 којом је наложио претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, привремено одузети од осумњичених. Према осумњиченом ББ је издата потврда о привремено одузетим предметима ПУ Шабац Ку.бр.9062/24 од 27.02.2024.године и то за један мобилни телефон марке „Iphone” модел „XS”, сим1 ..., ИМЕИ1 ... и ИМЕИ2 ..., мобилног телефона марке „Самсунг” модел „Galaxy A04” СИМ 1 ..., ИМЕИ1 ... и ИМЕИ2 ... а окривљеном АА за мобилни телефон марке „Самсунг” модел „GalaxyA52S” СИМ 1 ..., ИМЕИ 1 ... и ИМЕИ 2 ... . Наредба је издата ради прикупљања обавештења која би могла бити од користи за расветљавање кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, а наредбу ће извршити полицијски службеници Одсека за оперативну форензику, МУП Републике Србије, ПУ Нови Сад.

Више јавно тужилаштво у Шапцу је дана 06.03.2024.године донело наредбу Кти.бр. 14/24 да се изврши вештачење наведених мобилних телефона, које је поверено МУП Републике Србије, ПУ Нови Сад, одсек за оперативну форензику, а циљ је утврђивање садржаја свих комуникација осумњичених који се налазе на наведеним телефонима, ради проналажења доказа-трагова који потичу из кривичног деланедозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

МУП Републике Србије, полицијска управа Нови Сад - одељење криминалистичке полиције, одсек за оперативну форензику је дана 26.03.2024.године сачинило записник о вештачењу наведених мобилних телефона, на основу наредбе вишег јавног тужилаштва у Шапцу Кти.бр.14/24 од 06.03.2024.године. Исти је

сачинила форензичар-заставник полиције Сандра Станковић, која се на крају записника потписала.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање.

Одредбом члана 114. став 1. ЗКП је прописано да је вештак лице које располаже потребним стручним знањем за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку.

Одредбом члана 117. став 1. ЗКП је прописано да орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одређује вештачење писаном наредбом, а ако постоји опасност од одлагања вештачење се, уз обавезу састављања службене белешке може и усмено одредити.

Одредбом члана 123. став 3. ЗКП је прописано да у записнику о вештачењу или у писаном налазу и мишљењу ће се назначити ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, као и имена и својства лица која су присуствовала вештачењу.

Одредбом члана 152. став 3. ЗКП је прописано да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, предузима на основу наредбе суда и по потреби, уз помоћ стручног лица.

По оцени Врховног суда, налаз и мишљење МУП Републике Србије, полицијска управа Нови Сад - одељење криминалистичке полиције, одсек за оперативну форензику од 26.03.2024.године је у свему сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Ово најпре из разлога што је претресање предметних мобилних телефона извршено на основу наредбе Вишег суда у Шапцу Кпп.пов.68/24 од 06.03.2024.године, па је на овај начин поступљено у складу са одредбом члана 152. став 3. ЗКП, иако се супротно тврдило захтевом за заштиту законитости.

Налаз и мишљење је сачињен на основу наредбе Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, која је сачињена у писаној форми, па су на тај начин испуњени услови прописани одредбом члана 117. став 1. ЗКП, која регулише доказну радњу вештачења у предистражној фази поступка, на основу овлашћења из одредбе члана 285. ЗКП. Имајући у виду да је кривична пријава против окривљених поднета дана 27.02.2024. године, а оптужница поднета дана 29.08.2024.године, то је јавни тужилац био једини орган поступка надлежан у смислу члана 113.ЗКП за доношење наредбе за вештачење дана 06.03.2024. године.

Поред тога, испуњени су услови из члана 123. став 3. ЗКП, односно наведено вештачење је сачињено у писаном облику, а у самом вештачењу је наведено ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, односно да је вештачење сачинила форензичар-заставник полиције Сандра Станковић, што значи да се ради о лицу које располаже потребним стручним знањем за утврђивање и оцену чињеница у поступку, чиме је испуњен и услов из члана 114. став 1. ЗКП.

По оцени Врховног суда, чињеница да је наредба за вештачење мобилних телефона донета пре него што је извршен претрес мобилних телефона, а на шта су у захтеву указивали браниоци окривљеног, без значаја је за доношење другачије одлуке.

Имајући наведено у виду, суд је наводе бранилаца окривљеног АА, адвоката Андрије Марковића и Дарка Милосављевића у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио неоснованим.

У осталом делу захтева за заштиту законитости браниоци окривљеног АА истичу да се у конкретном случају не може сматрати да постоји више лица у смислу одредбе члана 350. став 3. КЗ, из разлога што законодавац приликом прописивања наведене квалификаторне околности није користио термин „више лица“, већ термин „већи број лица“, чиме је законодавац исказао намеру да се теже санкционише масовније и организованије кријумчарење, а што није случај у овом предмету. Браниоци су посебно истакли да суд није утврдио на који начин је умишљајем окривљеног АА обухваћена чињеница да је у возилу другог окривљеног био већи број лица, јер то не произилази нити из једног доказа који су изведени током поступка. Поред тога, током поступка није доказано да је окривљени дело извршио у намери да себи или другом прибави имовинску корист, нити је у пресуди прецизирано у чему се та имовинска корист састоји.

По оцени Врховног суда, оваквим наводима у овом делу захтева браниоци окривљеног суштински оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања, односно истичу повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правоснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепеник судова.

Како повреда одредбе 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Браниоци окривљеног АА у захтеву још наводе да је окривљеном повређено право на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије, као и право на правично суђење, јер окривљеном током поступка није предочен било који доказ који је изведен на главном претресу и није му дата могућност да се изјасни на исти.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема законом прописани садржај, па се у разматрање и оцену ових навода није упуштао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Златан Куртовић у захтеву за заштиту законитости истиче да је у чињеничном опису изреке пресуде утврђено да је превоз миграната вршен на релацији Обреновац - доња Љубовија, што значи да није наведено место њиховог одредишта, које се односи на неку од суседних земаља Европске уније, те бранилац још истакао да транзит миграната није довршен, с обзиром да је окривљени ББ, који је превозио мигранте, заустављен од стране припадника надлежне полицијске управе, из чега произилази да се у конкретном случају може радити само о кривичном делу у покушају.

Овакви наводи браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића, по налажењу овог суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног правоснажним одлукама и оцене доказа од стране нижестепених судова, чиме бранилац суштински указује на повреду закона из члана 440. став 1. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног ББ, адвокат Златан Куртовић указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, из разлога што је окривљеном ББ требала бити изречена блажа казна, јер је одредбом члана 30. став 2. КЗ прописано да ће се учинилац за покушај одређеног кривичног дела казнити казном прописаном за то кривично дело или ублаженом казном, а одредбом члана 56. истог закона је прописано да суд може учиниоцу кривичног дела изрећи касну испод границе прописане законом или блажу врсту казне поред осталих услова и кад закон предвиђа да се казна може ублажити. Иако је бранилац окривљеног формално означио и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, исту је образлагао у смислу одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде одредби чланова 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Златана Куртовића оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић